

тема:

Голова НААУ, РАУ
Лідія Ізовітова
взяла участь
у 53-й Європейській
конференції
президентів
адвокатур

с. 3

Конвенцію
про захист
професії адвоката
ухвалила
Рада Європи

с. 4

Дайджест
діяльності
комітетів
та секцій НААУ
за лютий –
березень 2025 року

с. 13

Історія
адвокатури:
Адвокат
Ігор Кістяківський –
Державний секретар
і Міністр внутрішніх
справ Української
Держави (частина 1)

с. 56

АДВОКАТУРА ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ У ХХ СТОЛІТТІ: ІМЕНА ТА ПОСТАТІ

Дмитро Майстро, адвокат, член Ради адвокатів Запорізької області,
партнер ЮК «Майстро і Беженар» (м. Запоріжжя)

Вадим Лаврівський, адвокат, представник НААУ в Чеській Республіці (м. Карлові Вари)

Шлях в адвокатурі був цікавим та непростим у всі часи. Змінювалася специфіка справ, законодавство, соціально-політичні, культурні умови... Але незмінною залишалася ідея, якою від зародження адвокатської професії керувалися адвокати: верховенство права, дотримання прав і свобод громадян.

У цій статті розповідаємо про фахівців юридичної сфери, які працювали на землях Запорізького краю протягом останніх ста років, зробивши помітний внесок у розвиток адвокатської справи.

Розпочнемо з **Юницького Миколи Яковича**, який народився у 1889 році в м. Городня Чернігівської області у родині службовця. За національністю — українець. Вищу юридичну освіту здобув, закінчивши у 1913 році юридичний факультет Московського університету. У 1912 — 1913 роках розпочав трудову діяльність, працюючи рахівником у Північному скло-промисловому товаристві у Санкт-Петербурзі.

У 1914 — 1919 роках працював помічником присяжного повіреного при Ніжинському окружному суді Чернігівської губернії.

З 1919 по 1921 рік Микола Юницький був помічником секретаря Спілки споживачів у м. Брянськ.

З 1921 по 1922 рік — юрисконсульт Брянської контори «Вукоопспілка».

З 1923 по 1924 рік — заступником Брянської обласної прокуратури.

З 1924 року Микола Якович прибув на роботу до Запорізького краю, став членом колегії захисників м. Мелітополя та м. Дніпропетровська (до 1931 року).

У період з 1931 по 1939 роки М. Я. Юницький просувається по службі та працює юрисконсультком різних закладів та підприємств м. Дніпропетровська.

З 1939 по 1944 роки — адвокат у м. Караганда.

З 17 квітня 1944 року за викликом Нарком'юсту УРСР на роботу в Україну за путівкою відділу адвока-

тури НКЮ УРСР, Микола Якович направлений до Запорізької обласної колегії адвокатів. З 1944 по 1952 рік виконував обов'язки відповідального секретаря Запорізької колегії адвокатів. На жаль, подальша доля М. Я. Юницького невідома.

Ще одна представниця адвокатури Запоріжжя — **Фурманова Софія Павлівна**. Народилася у родині селянина-бідняка 18 листопада 1923 року в с. Дніпровка Червоноармійського району Запорізької області. Українка.

Початкову освіту здобула у Запорізькій області: у 1931 році вступила до Дніпровської НСШ, а пізніше, у 1941 р., закінчила 10 класів Петро-Михайлівської середньої школи Червоноармійського району Запорізької області.

З серпня 1941 року до серпня 1945 року служила у Червоній армії санінструктором, брала участь у боях із нацистськими загарбниками. За зразкове виконання бойових завдань Софія Павлівна нагороджена двома медалями «За бойові заслуги». Фурманова С. П. звільнена з лав Радянської армії з пораненням. Демобілізована на підставі Указу Президії Верховної Ради СРСР від 23.06.1945 р.

Софія Павлівна заочно закінчила Одеську юридичну школу. На посаді консультанта-методиста відділу кадрів пропрацювала наступні п'ять років.

Після демобілізації з лав Червоної армії Обкомом КП(б)У Софію Павлівну було відряджено на роботу до Запорізького управління на посаду ревізора відділу кадрів. З 1947 р. консультант-методист УМЮ.

У 1950 році Софію Павлівну прийнято до складу Запорізької обласної колегії як адвоката-стажера юридичної консультації № 1 м. Запоріжжя.

Фурманова С. П. була членом ВЛКСМ з 1939-го по 1945 рік, членом ВКП(б) з 1945 року. У 1951 — 1952 роках — позаштатний пропагандист РК КП(б)У Сталінського району та керувала гуртком із вивчення Історії ВКП(б) на фабриці ім. Володарського.

14 липня 1952 року Фурманову С. П. обрано секретарем первинної партійної організації Запорізької обласної колегії адвокатів.

З серпня 1963 року до травня 1977 року працювала завідувачкою консультації Ленінського району м. Запоріжжя. Десятиріччя (1962 — 1972 рр.) була членом президії колегії адвокатів. Добре організовувала роботу юридичної консультації.

У 1977 році Софія Павлівна Фурманова провела 60 лекцій та бесід, у тому числі прочитала 8 лекцій за проектом Конституції СРСР, взяла участь у проведенні 8 вечорів у форматі запитань та відповідей.

Стаж юридичної роботи Фурманової С. П. більше 40 років, з яких у суді 5 років. Софії Павлівні було надано звання «Кращий наставник».

У грудні 2006 року Софія Фурманова вийшла на пенсію.

Фельдман (Корнікс) Євгенія Львівна народилася 28 вересня 1923 року в м. Харкові в родині столяра-залізничника.

У 1931 році вступила до середньої школи, яку закінчила у 1941 році. Разом із рідними була евакуйована в м. Нижній Тагіл. В евакуації працювала контролером у системі обслуговування на заводі № 381 та старшим касиром на заводі № 183 ім. Сталіна.

У 1946 році Євгенія вступила до Свердловського юридичного інституту. У 1947 році перевелася до Харківського юридичного інституту. 1 липня 1950 року отримала диплом з кваліфікацією юриста.

7 серпня 1950 року Є. Фельдман прийнята до Запорізької Обласної колегії адвокатів. 29 січня

1951 року призначена завідувачкою юридичної консультації Велико-Білозерського району.

З 1952 року Євгенія Львівна працює у юрконсультації Мелітопольського району.

У 1955 році Є. Л. Фельдман закінчила вечірній Університет марксизму-ленінізму. З 1956 року працювала юристом у Мелітопольській юридичній консультації.

Фельдман Є. Л. багато років була членом товариства «Знання», виступала з лекціями та бесідами серед населення. Так, у 1975 році провела 41 лекцію та бесіду.

Крім того, адвокат Фельдман надавала юридичну допомогу на двох консультаційних пунктах на громадських засадах.

На підприємствах, які обслуговувала Євгенія Фельдман, вона надавала допомогу товариським судам, місцевим комітетам, профспілкам щодо розгляду різних конфліктів.

Неодноразово Євгенії Фельдман присвоювалося звання «Найкращий наставник». Президією Верховної ради СРСР їй було нагороджено медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні».

1 березня 2006 року Фельдман Євгенія Львівна року вийшла на пенсію. Померла у травні 2009 року в м. Запоріжжі.

Олофінський Сергій Дмитрович народився 1 січня 1937 року в селі Чулпан Оренбурзької області в родині геолога. Після закінчення інституту призначений прокурором слідчого відділу прокуратури Запорізької області, згодом слідчим прокуратури Шевченківського району м. Запоріжжя. У 1965 році переведений на посаду прокурора Шевченківського району м. Запоріжжя. У 1965 році обраний народним суддею Шевченківського району м. Запоріжжя. У 1969 р. член Запорізького обласного суду.

З 1970 року Сергій Дмитрович працював інструктором Запорізького обкому КП України, а у 1973 році його призначено помічником першого секретаря Запорізького обкому партії.

У 1978 — 1979 рр. Олофінський С. Д. проходив службу в органах внутрішніх справ. З 1979 по 1994 рік був Головою Президії колегії адвокатів. З 1994 по 2006 рр. — працював приватним адвокатом у м. Запоріжжя.

Помер 3 травня 2006 року.

Новосьолова Людмила Миколаївна народилася 30 листопада 1939 року н. п. Шахта 2-2 біс Антрацитівського району Луганської області. Середню школу закінчила на відмінно із золотою медаллю. Вступила на юридичний факультет Ростовського держуніверситету. Після його закінчення була прийнята в члени Запорізької обласної колегії адвокатів.

З 1981 по 1986 роки призначалася і працювала завідувачкою юрконсультаціями Заводського, Орджонікідзевського районів м. Запоріжжя.

З 1986 по 1994 роки — заступник голови Президії облколегії адвокатів. З 2012 року була незмінним головою Ради адвокатів Запорізької області. З 1994 по 3 жовтня 2024 року постійно обиралася головою адвокатського об'єднання «Запорізька обласна колегія адвокатів». Багато років була членом Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури, членом Спілки адвокатів України.

Заслужений юрист України (2002 р.), Видатний адвокат України (грудень 2011 р.), нагороджена Почесною відзнакою Вищої Ради юстиції України (грудень 2011 р.). За активну діяльність у розвитку адвокатури відзначена великою кількістю Почесних грамот від органів влади і Головного управління юстиції в Запорізькій області.

З жовтня 2024 р. на 85-му році життя померла у м. Запоріжжя.

Отож, ми здійснили короткий експурс у професійний шлях адвокатів, котрі жили та працювали у Запорізькій області. Шануймо та поважаймо тих, хто сумлінно розвивав адвокатську справу довгі роки.